

Прийду на сповідь до Дніпра,
Схилюся над водою.
Настала, Дніпре мій, пора
Прощатися з тобою.

Прощай, Славутичу, й прости,
Як рідний батько — сину.
А я в незвідані світи
За обрії відлину.

Відтіль немає вороття,
Гукай — не відгукнеш.
Через усе моє життя
Ти, Дніпре, протікаєш.

Нуртують хвилі голубі,
Мовчать ясні глибини.
Я тільки мить в твоїй судьбі
І в долі України.

Я відійду за виднокрай,
За вічні гори й доли.
А ти течи, й не витікай,
І не мілій ніколи.
